

ไม้ต้นผลัดใบช่วงสั้น สูงถึง 40 ม. ลำต้นตรง ที่โคนต้นมีพูพอนสั้น เปลือก สีน้ำตาลอมเทาอ่อน หนายืดแตกเป็นแผ่น เปรอะหักง่าย เปลือกในสีแดงเข้ม มีน้ำยางใสแทรกอยู่ ใบ มีใบย่อย 4-5 คู่ รูปขอบขนานถึงรูปไข่กลับแคบหรือรูปใบหอก กว้าง 4-8 ซม. ยาว 10-18 ซม. ปลายแหลมสั้น โคนสอบรูปลิ้นหรือรูปหัวใจ ขอบเรียบ ยอดอ่อนมีขนสีทองปกคลุมแน่น ใบแก่คล้ายแผ่นหนัง ด้านบนเป็นมัน มีขนกระจายโดยเฉพาะเส้นใบด้านล่าง ใบแห้งสีน้ำตาลแดงเป็นมัน เส้นใบ 12-18 คู่ ก่อนข้างตรงแล้วไปโค้งใกล้ขอบใบ ก้านใบย่อยยาว 0.8-1.2 ซม. (ใบปลายสุดยาวประมาณ 2.5 ซม.) มีขน หูใบยาว 10-20 ซม. จักเป็นแฉกลึก 3-4 แฉก ติดที่ก้านใบเหนือโคนใบขึ้นมาประมาณ 5 มม. มีขนแน่น ดอกเพศผู้ ขนาดประมาณ 1.2 ซม. สีเหลืองอมเขียวอ่อน ออกเป็นช่อแคบ ยาวถึง 30 ซม. ใกล้ปลายกิ่ง ออกพร้อมกับใบอ่อน มีขนสีทองแน่น กลีบเลี้ยงยาวประมาณ 6 มม. รูปถ้วยกว้าง มีขนแน่นด้านนอก กลีบดอกมีขนสีน้ำตาลกระจายด้านนอก ด้านในเกลี้ยง ก้านเกสรเพศผู้เกลี้ยง ไม่มีเกสรเพศเมียเป็นหมัน ดอกเพศเมีย ขนาดประมาณ 1.5 ซม. ออกเป็นช่อมีดอกน้อย กลีบดอกมีขนทั้งสองด้าน เกสรเพศเมียมีขนแน่น ผล รูปรี กว้างประมาณ 5 ซม. ยาว 2-3 ซม. ปลายแหลม ก่อนข้างเป็นสามเหลี่ยมทู่เมื่อตัดขวาง มีขนสีน้ำตาลโดยเฉพาะใกล้ปลาย กลีบเลี้ยงขนาดประมาณ 2 ซม. คล้ายจานรองถ้วยจัก 3 พู

หายากในป่าดิบที่ต่ำที่สมบูรณ์ สูงประมาณ 100 ม. พบเฉพาะที่ จ. สงขลา